

Phạm Thị Minh Hưng

**Tên cũng là bút hiệu
Sinh quán: Thái Bình
Hiện đang cư ngụ tại: Sài Gòn,
Việt Nam**

**Vần thơ như lá rụng trong rừng
Gom thành bài "Sầu Thu" rưng rưng
Ai viết câu thơ buồn nhưng nhớ...?
Minh Hưng!**

Mưa Chiều

*Giọt mưa buồn giọt nước mắt ai,
Rơi rơi nức nở khóc tình phai,
Mưa rơi thánh thót trên đường vắng,
Bọt bèo bong bóng nước đường dài.*

*Mưa rơi, rơi ướt mưa bay bay,
Tìm đâu vạt nắng hồng mê say,
Chiều xuống mây buồn se sắt lá,
Vàng úa rời cành tiếc nuối xót xa.*

*Mưa rơi thấm lạnh vai em gầy,
Tìm ngắt hoàng hôn sầu gió lay,
Lạnh lùng giọt-giọt-thương-thương-nhớ.
Ngập ngừng hiu hắt bước chân ai*

*Sao trời mưa mãi khóc thương chi,
Tình đời thôi thế cũng đến khi,
Một thời hoa mộng xôn xao nắng,
Thấp thoáng đắng cay... ngày chia ly.*

*Gió hơi ngừng đi xin đừng bay,
Đừng cùng mưa giá buốt tình ai,
Đừng khóc thương chi buồn tê tái,
Đâu đó sẽ còn Ánh-Nắng-Mai.*

Phạm Thị Minh Hưng

SẦU THU

*Có gì hiu hắt lắng tâm tư
Sầu thương như ướt đẫm sương mù
Nhìn mưa toi tả trên cành lá
Tháng mười mưa mãi, gió hoang vu*

*Thu ở đâu rồi thu dấu yêu
Bỗng dưng nhung nhớ ủa trong chiều
Có vật nắng tàn che ngõ vắng
Cho lòng mang nặng nỗi cô liêu*

*Thu đến rồi đi, thu hững hờ
Hồn thu vương vấn lá tương tư
Tàn phai sắc thắm heo may lạnh
Lá vàng ủa rụng, thoáng bơ vơ*

*Thu hồi thu ơi - Thu có nghe
Tình thu lờ lững đến bao giờ
Ước ao tình mãi xanh muôn thuở
Đừng như Thu vàng vô ảo mờ...*

Phạm Thị Minh-Hung.

Bùa Phép

*Cà phê đắng hay tình cay đắng,
Đêm nay em thức trắng ngậm ngùi,
Mộng đã tan làm sao khỏi tiếc,
Chỉ còn em, nỗi nhớ - Xa người.*

*Tìm dấu tay anh trong sợi tóc,
Nhớ nhau ngày ấy mới xuân thì,
Dáng thơ ngây mắt môi mười sáu,
Chưa biết buồn cay đắng biệt ly.*

*Cao nguyên đóa Dã Quỳ rét mướt,
Mưa buồn ủ rũ rớt ngoài sân,
Anh có thấy em đang đứng khóc,
Chưa nhìn rõ mặt bóng tình nhân.*

*Anh hững hờ đi vào ngõ khác,
Vẫn còn vương vẩn chút dư hương,
Từ khi em uống ly bùa phép,
Bước theo anh dù đã lạc đường...*

Phạm Thị Minh-Hung

Thoáng Mộng

*Thoáng mộng ngang cỏi không chân,
Tôi bỗng rớt xuống giữa ngàn trăng sao.
Mơ màng, bờ bến nơi nao,
Cầu kia gãy nhịp chôn nào bước qua.*

*Phù vân mây nước xót xa,
Tìm đâu một chiếc thuyền qua, muôn rồi?
Mỗi mồn ngóng gió mây trôi,
Làm sao chối bỏ phận người, tình ơi!*

*Hoàng hôn tím ngắt, sầu rơi,
Chiêm bao tỉnh giấc - Đâu người, bóng đêm?
Đất trời sông nước lạ quen
Có ai đợi đó, sao quên ngõ vào!*

*Chiếc cầu gãy nhịp lao đao,
Bơ vơ quay quắt bước nào đưa chân.
Tìm đâu một thoáng mộng gần,
Nồng nàn hơi thở một lần khát khao...*

Phạm Thị Minh Hưng

BIỂN CHIỀU HOANG VẮNG

*Thu đến biển chiều lặng ý thơ,
Mây buồn theo gió cuốn xa mờ,
Ôm sầu cõi mộng nào ai biết,
Ngang trái tình ơi! Đòi bơ vơ!*

*Hư hao tình cay đắng dở dang,
Thu về thương quá lá thu vàng,
Sương sớm bao la hồn lạnh giá,
Mình em một bóng, sầu mênh mang...*

*Hờ hững, còn đâu những đắm say,
Nụ cười hiu hắt mắt môi gầy,
Thôi hết thật rồi tình mật ngọt,
Tì anh cách biệt, mắt hoen cay!*

*Mùa thu thương nhớ bóng hình ai
Hư ảo đời nhau những canh dài,
Lạnh lùng gió cuốn mây bay mãi,
Biển chiều hoang vắng,, ước mơ phai...*

Phạm Thị Minh-Hung